

អលើយ៉ា — លខេដប័ព្វិរ

រាល់ជុរលងភ្នំទាំងអស់នឹងត្រូវបានលើកឱ្យខ្ពស់ឡើង

Jeff Pippenger

2023-10-17

យើងនឹងតែងតែពិចារណាអលើយ៉ាជានិមិត្តសញ្ញាពុយាករណ៍។

អលើយ៉ាបានប្រកាសដល់អាហាប់ថា នឹងមិនមានភ្នំលៀងទេ លុះត្រាតែតាមពាក្យរបស់លោក ក្នុងរយៈពេលបីឆ្នាំ។

ហើយអលើយ៉ាជនទីសប្តិក ដល់ជាមុនាក់ក្នុងចំណោមអ្នកស្រុកគឺឡាដ បានទទួលទៅអាហាប់ថា៖ «ដូចជាព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល ទ្រង់មានព្រះជន្មរបស់ ហើយខ្ញុំឈរនៅចំពោះព្រះភក្ត្រទ្រង់ នោះក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំនេះ នឹងមិនមានទាំងទឹកសន្តិសុខ ឬភ្នំលៀងឡើយ លើកលែងតែតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ»។ ១ ពង្សាវតារក្រសួង ១៧:១

ព្រះគ្រីស្ទបានប្រាប់យើងនូវក្នុងសៀវភៅលូកា ថា បីឆ្នាំនោះ តាមពិតទៅ គឺបីឆ្នាំកន្លះ។

ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «បុរសម្នាក់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា គ្មានហោរណាម្នាក់ត្រូវបានទទួលស្គាល់នៅក្នុងស្រុកកំណើតរបស់ខ្លួនទេ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាសច្ចៈក្នុងពិតថា នៅសម័យអលើយ៉ាស មានស្ត្រីម្នាក់ម្នាក់ម្នាក់នោះនៅក្នុងអ៊ីស្រាអែល កាលដែលមេស្ស៊ីបានបិទអស់បីឆ្នាំប្រាំមួយខែ ហើយមានទុក្ខក្រាយយ៉ាងខ្លាំងពេញទាំងស្រុង។ ប៉ុន្តែ អលើយ៉ាសមិនត្រូវបានចាត់ទៅរកស្ត្រីម្នាក់ម្នាក់នោះក្នុងចំណោមពួកគេឡើយ លើកលែងតែទៅរកស្ត្រីម្នាក់ម្នាក់នៅក្នុងសារបេថា ក្នុងសិដ្ឋានប៉ុណ្ណោះ»។ លូកា ៤:២៤-២៦

បីឆ្នាំកន្លះបានកើតឡើងនៅក្នុងសម័យរបស់អាហាប់ និងយសេបេល ដូច្នេះហើយបានកំណត់អត្តសញ្ញាណបីឆ្នាំកន្លះតាមទំនាយចាប់ពីឆ្នាំ 538 ដល់ 1798 នៅពេលដែលអំណាចសម្បត្តិចេប៉ាប

ដល់ត្រូវបានគំរាមថាជាយសេបេលក្នុងក្រុមជំនុំយ៉ាទីវា បានគ្រប់គ្រងក្នុងកំឡុងយុគសម័យដេនីត។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំមានសច្ចៈក្នុងខ្លួនៗទាំងនឹងអ្នក ពីព្រោះអ្នកអនុញ្ញាតឱ្យស្ត្រីនោះ គឺយសេបេល ដល់ហៅខ្លួនឯងថាជាពុយាករីនី មកបង្រៀន និងបញ្ជូនទៅពួកអ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំ ឱ្យប្រព្រឹត្តអំពើបុរាណបាតិកសីលធម៌ និងបរិក្ខាររបស់ដល់បានច្បាស់ដល់រូបព្រះ។ ហើយខ្ញុំបានឱ្យនាងមានពេលវេលាដើម្បីប្រើចិត្តពីអំពើបុរាណបាតិកសីលធម៌របស់នាង ប៉ុន្តែនាងមិនព្រមប្រើចិត្តឡើយ។ មើល ខ្ញុំនឹងបោះនាងទៅលើគុរ ហើយពួកដល់ប្រព្រឹត្តអំពើកំផិតជាមួយនាង នឹងចូលទៅក្នុងសច្ចៈក្នុងទេវនាមដ៏ លើកលែងតែពួកគេប្រើចិត្តពីការប្រព្រឹត្តរបស់ពួកគេ។ ហើយខ្ញុំនឹងសម្លាប់កូនចៅរបស់នាងដោយសច្ចៈក្នុងសុលាប់ ហើយពួកជំនុំទាំងអស់នឹងដឹងថា ខ្ញុំជាព្រះអង្គដល់សុទ្ធតែនិក្ខយក្រលំបាក និងចិត្ត

ហើយខ្ញុំនឹងប្រទានឲ្យអ្នករាល់គ្នាមុនគ្នា តាមអំពើរបស់ខ្លួន។ វិវរណៈ
២:២០-២៣។

ចន្លោះពេលឲ្យ «យសោបិល» បុរេចិត្ត គឺមានរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះក្នុងសម័យអលើយ៉ា
ហើយក៏មានរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះតាមទំនាយចាប់ពីឆ្នាំ 538 រហូតដល់ 1798
ក្នុងយុគដឹកនាំការបៀតបៀនរបស់អំណាចសម្តេចហ៊ាប។

ការផ្តន្ទាទោសរបស់យសោបិល

និងស្តេចទាំងឡាយនៃអឺរ៉ុបដែលបានបុរេចិត្តអំពើសហយស្មន់ជាមួយនាង
គឺត្រូវបោះចូលទៅក្នុងគុរនៃសេចក្តីរំលោភ និងសេចក្តីស្លាប់របស់កូនៗនាង។
ក្នុងអំឡុងយុគដឹក

មានពរលឹងស្នេហាគ្នាដែលត្រូវបានបោះចូលទៅក្នុងគុរនៃសេចក្តីរំលោភនោះដែរ
ប៉ុន្តែក៏បាននឹងរស់។ នៅពេលត្រូវបោះចូលទៅក្នុងគុរនៃសេចក្តីរំលោភនោះ
លទ្ធផលជាជីវិតសម្រាប់អ្នកស្នេហាគ្នា

ឬជាសេចក្តីស្លាប់សម្រាប់អ្នកមិនស្នេហាគ្នា គឺផ្អែកលើ «កិច្ចការ» របស់ពួកគេ។
គុរនៃសេចក្តីរំលោភរបស់អ្នកស្នេហាគ្នា បង្កើតឲ្យមានសេចក្តីអត់ធ្មត់ និងជីវិត។
គុរនៃសេចក្តីរំលោភរបស់ពួកគេនឹងបញ្ចប់ទៅជិតចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ
មុនពេលអលើយ៉ាចាកចេញពីសិរីបតា

ដើម្បីបង្កគាប់អាប់ឲ្យហៅអីស្តាអាលែទាំងមូលមកក្នុងកិច្ចការ។

«ការបៀតបៀនលើក្រុមជំនុំមិនបានបន្តពេញមួយរយៈពេលទាំងមូលនៃ ១២៦០
ឆ្នាំនោះទេ។ ពុំជាមុចាស់ ដោយសេចក្តីមត៌កាក្រណាចំពោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់
បានកាត់បន្ថយរយៈពេលនៃការសាកល្បងដ៏ក្តៅគគុករបស់ពួកគេ។
ក្នុងការព្យាករណ៍មុនអំពី "សេចក្តីរំលោភយ៉ាងខ្លាំង"
ដែលនឹងកើតមានលើក្រុមជំនុំ ពុំអង្គុយសង្កេតទេ បានមានបន្ទូលថា៖
"លើកលែងតែថ្ងៃទាំងនោះត្រូវបានកាត់បន្ថយ
នោះគ្មានមនុស្សសណ្តមុនគ្នាដែលបានសង្កេតទេឡើយ
ប៉ុន្តែដោយពុំព្រោះពួកអ្នកដែលបានជួបសំគាល់
ថ្ងៃទាំងនោះនឹងត្រូវបានកាត់បន្ថយ។" ម៉ាថាយ 24:22។
តាមរយៈឥទ្ធិពលនៃកំណែទម្រង់ សេចក្តីបៀតបៀនត្រូវបានបញ្ចប់មុនឆ្នាំ 1798»។
The Great Controversy, 266, 267.

ការជំនុំជម្រះនៃ «គុរនៃសេចក្តីរំលោភ» សម្រាប់ស្ថាប័នហ៊ាប និង
«សម្លាប់កូនៗរបស់នាងដោយសេចក្តីស្លាប់» ប៉ុន្តែការជំនុំជម្រះនៃ
«គុរនៃសេចក្តីរំលោភ» នោះ ក៏មានសេចក្តីសន្ទនាអំពីជីវិតសម្រាប់អ្នកទាំងឡាយណា
ដែលកិច្ចការរបស់ពួកគេបង្ហាញពីភាពស្នេហាគ្នារបស់ពួកគេ ដូចដែលបានបង្ហាញជាគំរូ
នៃក្នុងសេចក្តីស្លាប់របស់កូនបុរសស្តីមើលនៃសារបេតា។

ក្រោយពីការណ៍ទាំងនេះ ក៏មានហេតុការណ៍កើតឡើងថា
កូនបុរសរបស់ស្តីមើលចាស់ផ្ទះនោះបានផ្តល់ឲ្យខ្លួនឈឺ
ហើយជំងឺរបស់គេធ្ងន់ខ្លាំងណាស់
ដល់ថ្នាក់គ្មានដង្ហើមនៃសំឡេងក្នុងខ្លួនទៀតឡើយ។
នាងក៏និយាយទៅកាន់អលើយ៉ាថា៖ «ឱ បុរសរបស់ព្រះអង្គអើយ
ខ្ញុំមានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងលោក? តើលោកមានមករកខ្ញុំ
ដើម្បីឮកម្រងអំពើហ៊ាបរបស់ខ្ញុំ ហើយសម្លាប់កូនបុរសរបស់ខ្ញុំឬ?»
លោកមានបុរសសន្តិទៅនាងថា៖ «ចូរយកកូនរបស់អ្នកឲ្យខ្ញុំ»។

លោកយកគេចេញពីទ្វារនោះ លើកឡើងទៅបន្ទប់ខាងលើ
ដដែលលោកស្នាក់នៅ ហើយដាក់គលើគ្រែរបស់លោក។
លោកអំពាវនាវដល់ព្រះយេស៊ូវ ទូលថា៖ «ឱ ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះនៃទូលបង្គំអើយ តើព្រះ
អង្គភក្តីមាននាមកនូវសច្ចក្តីអាក្រក់លើសុភ័យម៉ោយដដែលទូលបង្គំស្នាក់អាស្រ័យជាមួយ
យ ដោយសម្បូរលាបកូនបុរសរបស់នាងដើម្បី?»
ហើយលោកមានទម្រង់ខ្ពស់លើកុមារនោះបីដង ហើយអំពាវនាវដល់ព្រះយេស៊ូវ
ទូលថា៖ «ឱ ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះនៃទូលបង្គំអើយ ទូលបង្គំសូមអង្វរ
សូមឲ្យព្រលឹងរបស់កុមារនេះត្រឡប់ចូលមកក្នុងគន្លងផង»។
ព្រះយេស៊ូវក៏ទ្រង់ស្តាប់សំឡេងរបស់អលើយ៉ា
ហើយព្រលឹងរបស់កុមារនោះក៏ត្រឡប់ចូលមកក្នុងគន្លង ហើយគេរស់ឡើងវិញ។
អលើយ៉ាក៏យកកុមារនោះ ចុះមកពីបន្ទប់ចូលក្នុងផ្ទះ
ហើយបុគ្គលនោះទៅមុតាយរបស់គន្លង ហើយអលើយ៉ាមានបុរសសន្ធិថា៖ «មើលចុះ
កូនរបស់អូនកន្លែងហើយ»។ សុភ័យនោះក៏និយាយទៅកាន់អលើយ៉ាថា៖ «ឥឡូវនេះ
ដោយហេតុនេះ ខ្ញុំស្នើសុំហើយថា លោកជាបុរសរបស់ព្រះ ហើយថា
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវដដែលនៃក្នុងមាត់លោក ជាសច្ចក្តីពិត»។ ១
ពង្សាវតារក្នុងគ្រឹះ ១៧:១៧-២៤។

សុភ័យម៉ោយមានទទួលស្គាល់ថា អលើយ៉ាជា «មនុស្សរបស់ព្រះ» ដូចជា
«ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់» ដដែលមាននាមកូនរបស់នាងឲ្យរស់ឡើងវិញ គឺជាព្រះបន្ទូលនៃ
«សច្ចក្តីពិត»។

ដំណើរការបីដងនេះដដែលអលើយ៉ាមានដក់ខ្ពស់លើកូនបុរសរបស់សុភ័យម៉ោយនោះ
ត្រូវបានសុភ័យម៉ោយយល់ថាជា «ព្រះបន្ទូល» នៃក្នុងមាត់របស់អលើយ៉ាថាជា
«សច្ចក្តីពិត»។ ពាក្យហេប្រើ 'emeth' ត្រូវបានបកប្រែនៃក្នុងអត្ថបទនេះថាជា
«សច្ចក្តីពិត» ហើយតំណាងឲ្យអំណាចបង្កើតរបស់អាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា។
វាជាពាក្យហេប្រើដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអក្សរទីមួយ ទីដប់បី
និងអក្សរចុងក្រោយនៃអក្សរមហាប្រើ
ហើយតំណាងឲ្យព្រះចេស៊ូដែលអាចនាំអូនកសលាបឲ្យរស់ឡើងវិញ។

ពួកសូម៉ាគ្រង ក៏ដូចជាពួកមិនសូម៉ាគ្រង ក្នុង «អំឡុងពេល» នៃរយៈពេលសាកលុបង
ដដែលត្រូវបានតំណាងដោយបីឆ្នាំកន្លះ មានទទួលសច្ចក្តីដ៏ធំដុះជា
«គ្រូនៃសែច្ចក្តីវិទ្យា»។ សច្ចក្តីសលាបមានក្បាលយាយជាលទ្ធផលសម្រាប់កូនចៅនៃក្រុមដ៏
លានដ៏រីកចម្រើនស្រីពេស្យា ដដែលមានបុរសវិទ្យាសាស្ត្រចាស់ស្រីធម៌
និងមានបង្កើនលទ្ធផលសាសនាពហុវេនិយម។ វិញ្ញាបនបត្រ
ត្រូវបានប្រទានដល់កុមារមួយទៀត ដដែលមានដើរតាមការណែនាំរបស់អលើយ៉ា
ហើយមានជឿព្រះបន្ទូលនៃ «សច្ចក្តីពិត»។

សុភ័យម៉ោយនោះមានធុរៈតាមបង្គាប់របស់អលើយ៉ា ដោយទៅយកទឹកឲ្យគាត់ខ្លួន
ហើយឲ្យនំប៉័ងខ្លះដល់គាត់ ហើយការគោរពតាមពាក្យរបស់លោកនោះរបស់នាង
តំណាងឲ្យពួកសូម៉ាគ្រងនៃក្នុងយុគដ៏ឆ្លងថ្មថ្មី Thyatira។ (គួរកត់សម្គាល់ថា
នៃពេលអលើយ៉ាបង្គាប់សុភ័យម៉ោយឲ្យចិញ្ចឹមគាត់ជាមុនសិន
ហើយបន្ទាប់មកទើបចិញ្ចឹមកូនបុរសរបស់នាង និងខ្ពស់នាងផ្ទាល់
នោះអ្វីដែលត្រូវបានតំណាងគឺថា អលើយ៉ាជាអូនកង្វែងដដែលទទួលអាហារសម្រាប់បរិភោគ។
គាត់ជាអូនកង្វែងដដែលទទួលសារ ហើយបន្ទាប់មកទើបជាកុមារជំនុំ)
យើងត្រូវបានជូនដំណឹងថា កិច្ចការរបស់ពួកសូម៉ាគ្រង

ចូរសរសេរទៅកាន់ទេវតានៃក្រុមជំនុំនៃក្រុងជាទី១ថា៖ ព្រះរាជបុគ្គលព្រះ
ដ៏ល្អមានព្រះនក្សេរបស់ទ្រង់ដូចជាអណ្តែតក្នុងលើង
ហើយព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ដូចជាលោហៈលង្កាហ្នឹង ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា៖
យើងសុំគាល់អំពីការរបស់អ្នក សចេកុតិសុឡាញ់ ការបម្រើ សចេកុតិជនឱ្យ
ការអត់ធ្មត់ និងអំពីការរបស់អ្នក
ហើយអំពីចុងក្រោយមានច្បាប់និងអំពីដំបូង។ វិរណៈ 2:18, 19

ហើយអនុកណ្តាងលែឈ្មោះ ហើយកាន់ខ្ជាប់កិច្ចការរបស់ខ្ញុំរហូតដល់ទីបញ្ចប់
ខ្ញុំនឹងប្រទានអំណាចលើបណ្តាបុរាណជាតិទាំងឡាយដល់អនុកនោះ៖
ហើយគាត់នឹងគ្រប់គ្រងពួកគេដោយដំបងដៃកែវ ពួកគេនឹងត្រូវបំបែកជាកម្មវត្ថុចេកមុទី
ដូចជាកាងរ៉ាប់របស់ជាងសម្បូន៖ ដូចដែលខ្ញុំឃើញមានទទួលពីព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំផងដែរ។
ហើយខ្ញុំនឹងប្រទានផ្កាយព្រឹកដល់គាត់។ អនុកណ្តាងលែមានតួចៀក
ច្រូចយូរអនុកនោះស្តាប់នូវអវិជ្ជាដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងឡាយ។
វិវរណៈ ២៖២៦-២៩។

«នរោសិតវគ្គសទីដប់បួន មានមានឡើងនរោសិតវគ្គសទីដប់បួន
 “ជុំកាយព្រឹកនកែណទែមុរងសាសនា”។ ចនរឹកុលីហរ គឺជាអ្នកបុរាណសាស្ត្រនកែណទែមុរង
 មិនមែនសម្រាប់តែបុរាណសាស្ត្រដ៏សំខាន់ប៉ុណ្ណោះទេ
 ប៉ុន្តែសម្រាប់គ្រប់គ្រឹះស្ថាននិក្ខានមូលដ្ឋានដែរ។ ការភ្ជាប់ដំបូររវាងនិងទីក្រុងភ្នំម
 ដលៃគាត់ត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យបុរាណសាស្ត្រ មិនអាចត្រូវបានបំបិទសង្វាត់ឡើយ។
 ការភ្ជាប់នេះបានបើកការគន្លឹះ ដលៃនិងនាំឲ្យមានការដោះស្រាយបុគ្គល
 មណ្ឌលជំនុំទាំងឡាយ និងបណ្តាជាតិទាំងឡាយ»។ The Great Controversy, 80.

អាហារដដែលអនុគមន៍បង្កើនបំពេញបរិភោគ គឺជាសំណើកុំបង្កើន ឬសារដដែលពួកគេទទួល។
ការផិតកុបត់ គឺជាការដដែលក្រុមជំនុំបុរេអំណាចរដ្ឋប
ដើម្បីបំបាត់ការបង្កឱ្យអនុវត្តសំណើកុំបង្កើននៃការគោរពពូជារូបព្រះរបស់នាង។
ក្នុង «ចន្ទលោះពល» ដដែលសេចក្តីប្រកាសផ្តាច់ឱ្យ ដើម្បីបំបាត់ចិត្ត
ក្រុមជំនុំប្រកាសចេញទៅក្នុងទីរាស្ត្រថា ដើម្បីការពារ។

ហើយសូត្រនោះបានរត់ចេញទៅឯទីរហោសុថាន
ជាកន្លែងដែលព្រះបាទរៀបចំទីកន្លែងមួយសម្រាប់នាង
ដើម្បីបិទឈ្មោះចេញពីនាងនោះទីនោះអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបបួន...
ហើយសុលាបពីរបស់គន្ធីវរ្ម័នទី៧មួយគ្រឿងបានដល់សូត្រនោះ
ដើម្បីបិទឈ្មោះនាងអាចហោះទៅឯទីរហោសុថាន ទៅកាន់កន្លែងរបស់នាង
ជាកន្លែងដែលនាងគ្រូបានចេញពីអស់មួយកាល និងពីរកាល និងកន្លះកាល
ឲ្យផុតពីមុខពស់នោះ។ ហើយពស់នោះបានបញ្ចេញទឹកចេញពីមាត់របស់វា
ដូចជាទឹកជំនន់ តាមក្បាលសូត្រនោះ
ដើម្បីបិទឈ្មោះគ្រូបានទឹកជំនន់នោះបោះបង្គោលក្របី។
ប៉ុន្តែផែនដីបានជួយសូត្រនោះ ហើយផែនដីបានបើកមាត់របស់ខ្លួន
លេចទឹកជំនន់ដែលនាងបានបញ្ចេញចេញពីមាត់របស់វា។ វិវរណៈ 12:6, 14-16។

នៅក្នុងកំឡុងពេលនៃការប្រៀបធៀបរបស់យសោបិល និងអាហាប់
អូហាដាគំណាងឲ្យការការពារដល់គ្រូបានផុតពីដោយទីរហោសុថាន
ក្នុងកំឡុងពេលនៃការគ្រប់គ្រងរបស់សម្តេចហាប់។

រួចអហាប់បានហៅអូហាដា ដល់ជាអ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទះរបស់ព្រះអង្គ។ (អូហាដាវិញ
ក៏បានខ្លាចព្រះយេស៊ូយ៉ាងខ្លាំង។
ដូច្នេះកាលណាយសោបិលបានកាត់ផ្តាច់ពួកហោរារបស់ព្រះយេស៊ូ
នោះអូហាដាបានយកពួកហោរាមួយរយនាក់
លាក់ពួកគេជាកុម្មុយ៥០នាក់ក្នុងរូងភ្នំមួយ ហើយចេញពីពួកគេដោយនំប្លែង
និងទឹក។) ១ ពង្សាវតារក្រសួង ១៨:៣, ៤។

កិច្ចការរបស់អូហាដា ដែលបានលាក់ពួកហោរាទុកជាកុម្មុយ៥០នាក់ក្នុងរូងភ្នំ
គឺជានិមិត្តរូបនៃកន្លែងនោះទីរហោសុថាន
ដែលព្រះបាទរៀបចំទុកសម្រាប់ចេញពីអ្នកសុមហោះគ្រងទាំងឡាយ
ដែលបានបដិសេធមិនបរិភោគគោលលទ្ធផលនៃស្តេចបាប
និងក៏បានបដិសេធមិនទទួលយកទំនាក់ទំនងមិនបរិសុទ្ធ
ដែលគ្រូបានគំណាងដោយការផឹកក្របីរបស់នាងជាមួយនឹងស្តេចទាំងឡាយនៃទីរហាប់
រយៈពេលដែលអលើយ៉ាគ្រូបានឆ្លើយទៅសូត្រម៉ោយនោះសាវបេថា ដើម្បីទទួលអាហារ
និងការការពារពីយសោបិល និងអាហាប់
គឺជារយៈពេលដែលពួកជំនុំបានភៀសខ្លួនចូលទៅក្នុងទីរហោសុថាន
ហើយកន្លែងដែលព្រះបាទរៀបចំសម្រាប់ពួកគេ
នោះគ្រូបានគំណាងដោយកិច្ចការរបស់អូហាដា។

កន្លែងលាក់ខ្លួនរបស់អលើយ៉ានោះសាវបេថា ដែលនៅក្នុងភាសាហេព្រើរហៅថា
«Zarephath» មានន័យថា ការបរិសុទ្ធ។
នៅពេលកាលកំណត់ដែលបានប្រទានដល់យសោបិលសម្រាប់ឲ្យនាងប្រើចិត្តបានបញ្ចប់
អលើយ៉ាបានទៅរកអូហាដា
ហើយបង្គាប់ឲ្យអហាប់កោះហៅអ៊ីស្រាអែលទាំងមូលមកកាន់កម្រៃលៃ។

ហើយខណៈដែលអូហាដាកំពុងធ្វើដំណើរទៅតាមផ្លូវ នោះមីលី!
អលើយ៉ាបានជួបគាត់; ហើយគាត់សួរដល់យសោបិលសម្រាប់ឲ្យនាងប្រើចិត្តបានបញ្ចប់; ហើយនិយាយថា៖
«តើលោកម្ចាស់អលើយ៉ាជាលោកម្តេច?» លោកឆ្លើយថា៖
«ខ្ញុំជាលោកនោះ។ ចូរទៅប្រាប់ម្ចាស់របស់អ្នកថា មីលី!

រយៈពេលដំបូងដែលយើងស្វែងរកបាននេះគឺជាមួយសុភ័យម៉ោយនៃសារប្រែប្រួល
ជាតិមីក្រូប្រូប្រាប៌សម័យដំបូង។ នៅក្នុងដំណើរការនេះអំពីអំពើយ៉ាង និងសុភ័យម៉ោយ
នាងកំពុងរើសអើងពីរដំណើរ ព្រោះនាងហៀបនឹងស្ថាប័ន។
សុភ័យម៉ោយនៃក្រុមប្រឹក្សានុប្រតិបត្តិទំនាយកំណាងឲ្យពួកជំនុំមួយ
ហើយនាងកំណាងឲ្យពួកជំនុំនេះទីហៀបនឹងស្ថាប័ន ដំណើរហៀបនឹងស្ថាប័ន។

នាងកំពុង «ប្រមូលឈើពីរដុំ» ហើយកំពុងរៀបចំខ្លួនសម្រាប់សចេកុតិសុលាប័របស់នាង នៅពេលអលើយ៉ាមករំខាននាង។

សុត្តិមម៉ោយនៀក្បងសារដេថា កំពុងបុរមូល «ឈើពីរដុំ»។ សុត្តិមម៉ោយនោះ តំណាងឲ្យពួកអ្នកសម្លាប់គ្រូរងនៃក្នុងសម័យរបស់យសោបេលៃ។ កូនបុរសរបស់នាង តំណាងឲ្យអ្នកទាំងឡាយក្នុងអំឡុងបុរេគុតិសាស្ត្រនៃយ៉ាដីរា ដលៃបានសុលាប់ដោយមានព្រះបន្ទូលសន្យាថានឹងត្រូវបានបុរោសឲ្យរស់ឡើងវិញ ក្នុងការរស់ឡើងវិញលើកដំបូង។

ហើយខ្ញុំបានឃើញបល្ល័ង្កទាំងឡាយ
ហើយពួកគេបានអង្គុយលើបល្ល័ង្កទាំងនោះ
ហើយសិរីនិរុទ្ធវិញបានប្រទានដល់ពួកគេ។
ហើយខ្ញុំបានឃើញពរលឹងនៃអស់អ្នកដែលបានកាត់កុហល
ដោយពរោះសក្តិភាពអំពីពរោះយស្សី និងដោយពរោះពរោះបន្ទូលនៃពរោះ
ហើយដល់មិនបានថ្វាយបង្គំសក្តិសាហាវ ឬបរបស់វា

ហើយមិនមានទទួលសញ្ញាបញ្ជីរបស់វាលើចង្កាសរបស់ពួកគេ ឬនូវលើងរបស់ពួកគេឡើយ;
ហើយពួកគេបានរស់ឡើងវិញ និងសោយរាជ្យជាមួយព្រះគ្រីស្ទអស់មួយពាន់ឆ្នាំ។
តែអស់អ្នកសុលាប័នលែងលើសល់មិនបានរស់ឡើងវិញទេ
រហូតដល់មួយពាន់ឆ្នាំបានបញ្ចប់។ នេះជាការរស់ឡើងវិញលើកទីមួយ។ មានពរ
ហើយបរិសុទ្ធទេ គឺអ្នកដែលមានចំណែកក្នុងការរស់ឡើងវិញលើកទីមួយ៖
លើអ្នកទាំងនោះ សេចក្តីសុលាប័នលើកទីពីរគឺមានអំណាចឡើយ
ប៉ុន្តែពួកគេនឹងជាសង្សារបស់ព្រះ និងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយនឹងសោយរាជ្យជាមួយទ្រង់អស់មួយពាន់ឆ្នាំ។ វិវរណៈ 20:4-6។

សូត្រិមម៉ោយនោះក៏កំណត់ឱ្យមនុស្សសតិចនាក្នុងក្រុងសាឌីសផងដែរ ដល់សមនឹងទទួល
ហើយត្រូវបានប្រទានសម្បូលក្របំពាក់ពណ៌ស។

អ្នកមានឈ្មោះមួយចំនួន សូមប្រឹក្សានៅក្នុងសាឌីសផង
ដល់មិនបានធូរឲ្យសម្បូលក្របំពាក់របស់ខ្លួនសោះហើយឡើយ;
ហើយពួកគេនឹងដើរជាមួយនឹងខ្សែក្រវាត់សម្បូលក្របំពាក់ពណ៌ស៖ ដុបិតពួកគេសមគួរ។
អ្នកណាដែលឈ្មោះ អ្នកនោះនឹងត្រូវបានសម្បូលក្របំពាក់ដោយសម្បូលក្របំពាក់ពណ៌ស;
ហើយខ្សែនឹងមិនលុបឈ្មោះរបស់គាត់ចេញពីសៀវភៅនៃជីវិតឡើយ
ប៉ុន្តែខ្សែនឹងទទួលស្គាល់ឈ្មោះរបស់គាត់នៅចំពោះព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ
និងនៅចំពោះទេវតាទាំងឡាយរបស់ទ្រង់។ វិវរណៈ 3:4, 5.

អ្នកទាំងនោះនៅក្នុងក្រុមជំនុំទីបួន គឺថាយ៉ាទីវា
ដល់បានសុលាប័នដោយសេចក្តីស្មោះត្រង់
ដោយត្រូវបានកំណត់ដោយកូនបុរសរបស់សូត្រិមម៉ោយ
បានទទួលសម្បូលក្របំពាក់ពណ៌សនៅក្នុងភ្នំទីបុរា។

ហើយកាលទ្រង់បានបើកភ្នំទី៥ ខ្ញុំបានឃើញនៅក្រោមអាសនៈ
មានពរលើរបស់អ្នកទាំងឡាយដល់ត្រូវបានសម្បូល ដោយព្រះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
និងដោយព្រះសក្តិភាពដល់ពួកគេបានកាន់ខ្ជាប់។
ហើយពួកគេបានស្រែកឡើងដោយសំឡេងខ្ពស់ថា ឱព្រះអម្ចាស់ដ៏បរិសុទ្ធ
និងពិតគួរអោយ តើដល់កាលណា ទ្រង់មិនទាន់ជំនុំជម្រះ
និងសងសឹកឈាមរបស់យើងលើពួកអ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីនេះឬ?
ហើយអ្នកសម្បូលត្រូវបានប្រទានឲ្យម្នាក់ៗក្នុងចំណោមពួកគេ
ហើយមានព្រះបន្ទូលប្រាប់ពួកគេថា ពួកគេត្រូវសម្រាកនៅតែបែនុតិចទៀត
រហូតដល់ពួកអ្នកប្រមូលបរិវេណរបស់ពួកគេ និងបងប្អូនរបស់ពួកគេ
ដល់នឹងត្រូវសម្បូលដូចជាពួកគេផងនោះ បានគ្រប់ចំនួន។ វិវរណៈ ៦:៩-១១

ពួកសាក្សីសុលាប័នដើមប្រើសេចក្តីជំនឿក្នុងយុគដ៏រីក ត្រូវបានប្រទានអារស
ហើយត្រូវបានប្រាប់ឲ្យសម្រាកនៅក្នុងផ្ទះរបស់ពួកគេ
រហូតដល់ក្រុមមួយទៀតនៃសាក្សីសុលាប័នដោយសារសាសនាចក្រហាល ត្រូវបានសម្បូល
ដូចដល់ពួកគេបានត្រូវសម្បូលដដែរ។
ពួកគេត្រូវបានសាសនាចក្រហាលសម្បូលក្នុងរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ
ហើយពួកគេត្រូវបានសន្យាថា នៅទីបំផុត សាសនាចក្រហាលនឹងត្រូវទទួលការជំនុំជម្រះ
ប៉ុន្តែមិនមែននៃរហូតដល់ក្រុមទីពីរនៃសាក្សីសុលាប័នដោយសារសាសនាចក្រហាល
ត្រូវបានសម្បូល ក្នុងវិបត្តិច្បាប់ចុងអោទិក្យដល់នឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ។ អ្នកស៊ី
វ៉ាយត៍ ភ្នំជាប់សំណូមពររបស់ពួកសាក្សីសុលាប័នសម្រាប់ការជំនុំជម្រះលើសាសនាចក្រហាល

ជាមួយអត្ថបទពីរនៃក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ។

«នៃពេលវេលាទីប្រាំបីក្នុងប្រាំបី យ៉ូហាន អ្នកទទួលវិវរណៈ បានឃើញក្នុងនិមិត្តថា នៅក្នុងរោងអាសនៈមានក្រុមអ្នកដទៃក្នុងប្រាំបីសម្រាប់ដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និងសក្ខីភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ បន្ទាប់ពីនេះ បានមកដល់ទីប្រាំបីភាពទាំងឡាយដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីដប់ប្រាំបី នៃពេលវេលាដែលអស់អ្នកដទៃស្រមៃគ្រប់គ្រង និងពិតប្រាកដ ក្នុងប្រាំបីឈ្មោះព្រះបិតាប្រាំបីឡាន។ [វិវរណៈ 18:1–5, quoted.]» Manuscript Releases, volume 20, 14.

វិវរណៈ ជំពូកដប់ប្រាំបី ខនីមួយ ដល់ ខនីប្រាំ តំណាងឲ្យសំឡេងពីរនៃក្នុង ខនីមួយ និង ខនីប្រាំ។ សំឡេងទីពីរគឺជាការហៅឲ្យចេញពីបាបឡាន ហើយវាសម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃការប្រៀតប្រៀនក្នុងរោងចក្រហៅឲ្យចេញពីហេតុផល នៃពេលវេលាដែលចលនាមានអំណាចរបស់វេតារីប៊ី ហៅឲ្យចេញពីមធ្យមឡានរបស់ព្រះឲ្យចេញពីបាបឡាន។ នាងក៏ដាក់អត្ថបទពីក្នុងប្រាំបីនៃការប្រើក្នុងប្រាំបីផងដែរ។

«[វិវរណៈ 6:9–11 ដកស្រង់]»។ នៅទីនេះ មានទីប្រាំបីភាពនាគ្នាប្រាំបីហៅឲ្យដល់យ៉ូហាន ដល់មិនមែនជាការពិតនៃពេលវេលានោះទេ ប៉ុន្តែជាអ្វីដែលនឹងកើតមាននៅក្នុងកំឡុងពេលណាមួយនៃអនាគត។

«វិវរណៈ 8:1–4 បានដកស្រង់»។ Manuscript Releases, volume 20, 197.

ក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ជំពូក ៨ ខ ១ ដល់ ៤ គ្មានប្រាំបីក្នុងប្រាំបី។

ហើយកាលទ្បងបានប្រើក្នុងប្រាំបី នោះមានភាពស្របគ្នាស្រដៀងគ្នាទៅនឹងស្ថានភាព បុរាណកន្លះម៉ោង។ ហើយខ្ញុំបានឃើញវេតារីទាំងប្រាំបី ដែលឈរនៅមុខព្រះ; ហើយគ្រប់ទាំងប្រាំបីក្នុងប្រាំបីបានដល់ពួកគេ។ ហើយវេតារីមួយទៀតបានមកឈរនៅក្នុងរោងអាសនៈ ដោយកាន់ក្បាលបាបមួយ; ហើយគេបានប្រទានគ្រឿងក្រអូបយ៉ាងច្រើនដល់គាត់ ដើម្បីឲ្យគាត់ច្បាយវាជាមួយនឹងសច្ចក្រឹតអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់ នៃពេលវេលាអាសនៈមាសដែលនៅមុខបល្ល័ង្ក។ ហើយផ្តល់នៃគ្រឿងក្រអូប ដល់ឡើងជាមួយនឹងសច្ចក្រឹតអធិស្ឋានរបស់ពួកបរិសុទ្ធ បានឡើងទៅនៃចំពោះព្រះ ពីដំបូងវេតារីនោះ។ វិវរណៈ ៨:១–៤។

ការអធិស្ឋានរបស់ពួកទុក្ខករឬគុគលនយុគដ៏ត ដែលនៅក្នុងក្នុងប្រាំបីកំពុងទទួលស្តីឲ្យព្រះនាមកន្លូវការជំនុំជម្រះលើស្ថិតិស្រុក ស្រែបុរីក្នុងអំពើសហយស្មន់ជាមួយស្ថិតិច្បាញនៃនៃដី បានឡើង «នៃចំពោះព្រះ» នៃពេលវេលាទីប្រាំបីក្នុងប្រាំបី។

ការបំផុសគំនិតបានផ្តើមឲ្យការប្រើក្នុងប្រាំបីស្របគ្នានឹងសំឡេងទីពីរនៃវិវរណៈ ជំពូក ១៨ ព្រោះនៃសំឡេងទីពីរនោះហើយ ដល់ព្រះទ្បងនឹកចាំអំពើទុច្ចរិតរបស់នាង ហើយបន្ទាប់មកទ្បងបន្តថែការជំនុំជម្រះរបស់នាងជាទ្បងដែរ។

មុនដល់ម្យ៉ាងពួកទុក្ខករឬគុគលនយុគដ៏ត ហើយមុនដល់ទៀតសម្រាប់ការដូតឈាមនិបត្តិតុហៅឲ្យចេញពីហេតុផល។

ហើយខ្ញុំបានឃើញសំឡេងមួយទៀតពីស្ថានភាព មកថា ចូរចេញពីនាងមក រាស្ត្ររបស់ខ្ញុំហើយ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានចំណែកក្នុងអំពើហាបរបស់នាង

ហើយដើម្បីបិទកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាទទួលសេចក្តីរំលោភទេនារបស់នាង។
ដុបិតអំពើហាបរបស់នាងមានកើនឡើងដល់ស្ថានស្ម័គ្រ
ហើយព្រះមាននឹកចាំអំពើទុច្ចរិតរបស់នាងហើយ។
ចូរសងនាងដូចជានាងមានសងដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយចូរឲ្យនាងទុរដេង
តាមអំពើការរបស់នាង៖ ក្នុងពេលដែលនាងបានចាក់ពពួក
នោះចូរចាក់ឲ្យនាងទុរដេង។ វិវរណៈ 18:4-6។

មនុស្សសតិចតួចនៅសារឌីស ដែលមិនបានបំពេញសម្បត្តិកប់ពាក់របស់ខ្លួន
តំណាងឲ្យអ្នកដែលបានចេញមកពីបុរេត្ថិតិសាស្ត្រនៃឆ្នាំទី១ ដែលបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ
1798។ ពួកគេត្រូវបានតំណាងដោយស្ត្រីមេម៉ាយនៅសារបេថា
ជាស្ត្រីមេម៉ាយមុនគេដែលកំពុងទៅចូលរួមពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅឆ្នាំ 1844។

«ការមករបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងនាមជាមហាបូជាច្បាស់របស់យើង ទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធបំផុត
ដើម្បីសម្រាកទីសក្ការៈ ដូចដែលបានបង្ហាញក្នុង ដានីយ៍លែ 8:14;
ការមករបស់ព្រះរាជបុត្រនៃមនុស្ស ទៅកាន់ព្រះបុរាណនៃថ្ងៃទាំងឡាយ
ដូចដែលបានបង្ហាញក្នុង ដានីយ៍លែ 7:13;
និងការមករបស់ព្រះអម្ចាស់ទៅកាន់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់
ដូចដែលបានទាយទុកជាមុនដោយ ម៉ាឡាគី
នោះសុទ្ធតែជាសេចក្តីពិពណ៌នាអំពីព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ល្អឥតខ្ចី; ហើយការនេះក៏ត្រូវបានតំ
ណាងដោយការមករបស់កូនកំលោះទៅកាន់ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍
ដូចដែលព្រះគ្រីស្ទបានពិពណ៌នាក្នុងរបៀបប្រៀបប្រដូចអំពីស្ត្រីព្រហ្មចារីទាំងដប់
ក្នុង ម៉ាថាយ 25 ផងដែរ»។ The Great Controversy, 426.

ស្ត្រីមេម៉ាយនោះ កំពុងរៀបចំអាហារពេលល្ងាចចុងក្រោយរបស់នាង មុនពេលស្តាប់
នូវពេលដែលអលើយ៉ាបានបង្ហាញនាងបម្រើលោក។
នាងតំណាងឲ្យអ្នកស្រមៃគ្រប់គ្រងតំណែងនៅក្នុងថ្នាក់អាទិភាព
ដែលកំពុងផ្តល់សេចក្តីស្រឡាញ់ដល់អ្នកស្រមៃគ្រប់គ្រងតំណែងនៅក្នុងសាឌីស ដែលកំពុងប្រមូល
«ឈើពិរដ្ឋ» សម្រាប់ «ភូមិវិទ្យា» មួយ។

“ដំបងពិរ” តំណាងឲ្យទាំងពីរវង់សន្តិសុខអលើបុរាណ
ដែលត្រូវបានដាក់ឈ្មោះដោយពហុបរិស័ទ ហើយបន្ទាប់មកដោយអំណាចហាហល
ប៉ុន្តែត្រូវបានប្រមូលមករួមគ្នា ហើយក្រដាបជាមួយគ្នាជា “ដំបងតម្លៃ”
នៅក្នុងបុរេត្ថិតិសាស្ត្រនៃឆ្នាំ 1798 ដល់ 1844។

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវមានដល់ខ្ញុំម្តងទៀតថា៖ «មនុស្សបុរាណហើយ
ចូរយកដំបងមួយសម្រាប់ខ្លួនឯង ហើយសរសេរលើវាថា “សម្រាប់យូដា
និងសម្រាប់កូនចៅអីស្រាអលើជាសហព័ន្ធរបស់គាត់”។ បន្ទាប់មក
ចូរយកដំបងមួយទៀត ហើយសរសេរលើវាថា “សម្រាប់យ៉ូស៊ែប គឺដំបងរបស់អប្សេរ៉ាមីម
និងសម្រាប់វង់សន្តិសុខអលើទាំងមូលជាសហព័ន្ធរបស់គាត់”។
ហើយចូរក្រដាបវាទាំងពីរចូលគ្នាជាដំបងតម្លៃ
ដើម្បីឲ្យវាក្លាយជាតម្លៃក្នុងដៃរបស់អ្នក។
ហើយកាលណាកូនចៅនៃប្រជាជនរបស់អ្នកនិយាយមកកាន់អ្នកថា
“តើអ្នកមិនប្រាប់យើងទេថា របស់ទាំងនេះមានន័យអ្វី?”
នោះចូរនិយាយទៅពួកគេថា “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា៖ មើល
អញនឹងយកដំបងរបស់យ៉ូស៊ែប ដល់នៅក្នុងដៃរបស់អប្សេរ៉ាមីម

នៅពេលអលើយ៉ាចាកចេញពីសារបេតា ដើម្បីបិទអោយ
និងអីស្តាអលើទាំងមូលនៅក្នុងកម្រិតមួយ ព្រះវិហារដែលជាសុត្តិមមោយ
ដែលបានភៀសខ្លួននៅក្នុងទីរហោសុចាន កំពុងប្រមូលឈើពីរដើមសម្រាប់ភ្នំដង
លសម្បត្តិសុត្តិមមោយជាមុននៃពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។
ការប្រមូលឈើពីរដើម គឺជាការប្រមូលចលនាមិល្លីវយ័ត
ដែលត្រូវបានសម្រេចក្នុងរយៈពេលបុគ្គលិកបុរាណវិទ្យាចុងក្រោយ
ដែលត្រូវបានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុងអសោយ ជំពូក 7។

នគរខាងជើងមានទទួលទុក្ខខវទេនាករោមបណ្តាសារបស់ម៉ូស ចាប់ពីឆ្នាំ 723 មុន គ.ស.
រហូតដល់ឆ្នាំ 1798 ហើយនគរខាងត្បូងក៏មានទទួលបណ្តាសាដូចគ្នានោះ ចាប់ពីឆ្នាំ
677 មុន គ.ស. រហូតដល់ឆ្នាំ 1844។ នៅឆ្នាំ 1844

ក្នុងចៅខាងវិញ្ញាណនៃជាតិសាសន៍ពិតទាំងពីរនោះ គួរមានបុរមូលរួមគ្នាជាយូរម្ល៉េះ
ឬជាជាតិសាសន៍តែមួយ។

បុរសិបបើគ្មានអ្វីផ្សេងទៀតទេ អសេគោលមានកំណត់យល់ពីរនោះថាជាបុរាណជាតិពីរ
ដដែលក្រោយជាបុរាណជាតិមួយ។

ដុបិតកុហលនស៊ីវីគីដាម៉ាស ហើយកុហលនដាម៉ាសគីរសើន;
ហើយកុនុងរយៈពេលហុកសិបបុរាណ អបេរាអ៊ីមនឹងគួរបំបែក
ដើម្បីបិទយវាលនៃជាបុរាណនទៀត។ ហើយកុហលនអែបេរាអ៊ីមគឺសាម៉ាវី
ហើយកុហលនសាម៉ាវីគឺកូនបុរសរបស់រម៉ាណា។ បុរសិបបើអ្នករាល់គ្នាមិនជឿទេ
នោះអ្នករាល់គ្នាពិតជានឹងមិនគួរមានតាំងឲ្យមាំមួនឡើយ។ អសោយ 7:8, 9

បុរសិបបើយើងមិនជឿព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីហុកសិបបុរាណទេ
នោះយើងនឹងមិនមានតាំងឲ្យមាំមួនឡើយ។

យើងនឹងបន្តតបង្ហាញអំពីនិមិត្តរូបរបស់អលើយ៉ានៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។